

„»Jézus Krisztus az Úr!«
az Atyaisten dicsőségére”

(Fil 2, 11)

XIII. évfolyam 9. szám

Virágvasárnap

2012. április 1.

Barsi Balázs ofm nagybőjti gondolatai

a Hitünk foglalta c. könyvből

„A Hitvallás minden tantétele oltalom. Röviden összefoglalja, amit a Szentírás egésze a hit tárgyáról tanít. A tantételek tehát olyanok, mint a határjelzők, melyek a hitről való szavainkat és tanításunkat irányítják.” (John Henry Newman)

A Hitvallás hitünk egyik legdrágább szövege. Nincs is sodróbb élmény, mint amikor egész lélekkel mindenki a saját maga életéből mondja: „Hiszek egy Istenben”. Milyen megrendítő lehet ezeket a szavakat a vértanúságra készülő nagy szentek, az újkor konvertitái vagy éppen egy haldokló szájából hallani! Hitvallónak lenni azt jelenti, hogy a Hiszekegy szavai léletté válnak bennünk. (...)

Mind a katolikus, mind a nagy protestáns egyházak vallják, hogy amikor valakit megkeresztelnek, akkor a Hiszekegyet kell mondani, nem pedig a Szentírásból felolvasni. Miért? Mert a Hiszekegy a Szentírás olvasati szabálya. Szövege a liturgiában született meg, a liturgia Lelke pedig a

Szentlélek. A Hitvallás gyökerei ezért egészen az imádkozó ősegyházig nyúlnak vissza, illetve az apostolokig, akik együtt járták Jézussal Palesztina útjait, akik szemtanúi voltak az ő nagyságának (vö. 2Pét 1,16), s akik ránk hagyták, amit szemük látott, fülük hallott és kezük tapintott az élet Igéjéről (vö. 1Jn 1,1).

Ellene mondok

Érdekes és nagy jelentőségű mozzanat a keresztelési szertartás – illetve a keresztségi fogadás megújítása – során, hogy mielőtt a pap kérdéseire válaszolva hitünket megvallanánk, előbb ellene mondunk a bűnnek és a bűn szerzőjének, a sátánnak.

Annak, hogy a hitvallást ez a gonosznak való ellene mondás előzi meg, az az oka, hogy a keresztény hit olyan súlyos valóság, hogy csak „rombolás” után valósulhat meg: egy régi – bálványokra épült – élet teljes és tudatos fölszámolása után. Hitelesen csak azután mondhatom ki, hogy hiszek, miután ellene mondtam az ör-

dögnek, minden csábításának és minden cselekedetének.

Ez az ellene mondás nem vágyaink elfojtását, hanem éppenséggel meggyógyulását eredményezi. A bűn előtt Ádámnak csak egyetlen vágya volt: Isten. Utána való sóvárgását semmi és senki sem csillapíthatta. Éva iránti szerelme is szentségi jellegű volt: Istent szerette benne. Egész lényével érezte, hogy a mindenségen túlról átragyog és melegséget áraszt az ingyenes isteni szeretet. Vágyakozása ezért nem szenvedés volt, hanem jóleső vágyakozás, amely újra és újra betelt a szeretettel, mint ahogy az ember tüdeje megtelik friss levegővel, valahányszor lélegzetet vesz.

Azzal, hogy Ádám Isten iránti feltétlen, gyermeki bizalma megrendült, megromlott Isten utáni vágya is. Ez a vágy egyrészt elszakadt Istentől, és így önmagába csavarodott vissza. Másrészt háromfelé szakadva a teremtményekre tapadt, mintha azok istenek lennének, így a bűn után a teremtményekhez való viszonyunkat a hármasság jellemzi. Az asszony látta, hogy a fa élvezhető (a test kívánsága), tekintetre szép (a szemek kívánsága) és csábít a tudás megszerzésére (az élet kevésége). (Vö. Ter 3,6) Az anyagi világ ekkor lett a hiábavalóságnak alávetve, mert az ember ajándékba kapta, azonban megszűnt úgy fogadni, mint ajándékot. Az ember többé már nem látja a világ szentségi jellegét, hanem külön-külön vágyakozik mindenre: egyetlen vágya szálakra bomlott. (...)

Ha az ember megváltásra szorul, akkor tehát elsősorban vágyaiban szorul megváltásra, hiszen bűnei romlott vágyaiból következnek. A Megváltó „gyökérkezeléssel” orvosolta a vágyaiban beteg embert. Emberré lévén ő maga is vágyakat hordozott a szívében, melyek azonban romlatlanok és tiszták voltak. A sátán őt is megkísértette,

s ha ő is engedett volna neki, mint egykor Ádám és Éva, az a mi örök elbukásunkat jelentette volna. De Krisztus háromszor mond nemet a gonosznak. Sőt, gyakorlatilag szóba sem áll vele, csak szentírásai idézeteket olvas a fejére.

A kísértővel szóba elegendni a biztos bukás kezdete. Éva már akkor helytelenül járt el, amikor válaszolt a kígyó alattomos kérdésére. A sátán az ártatlan embert ezzel a kérdéssel közelítette meg: „Miért parancsolta meg nektek Isten, hogy a kert egyetlen fájáról se egyetek?” Az asszony azt felelte neki: „A kertben levő fák gyümölcséből ehetünk. Hogy azonban a kert közepén levő fa gyümölcséből ne együnk és hogy ahhoz ne nyúljunk, azt azért parancsolta meg nekünk Isten, hogy meg ne találjunk halni.” (Ter 3,1-3)

A sátán kérdésébe hazug állítás van rejtve, hogy arra készítse Évát, hogy védelmébe vegye Istent. Éva így is tesz, de közben öntudatlanul ő maga is csúsztat, amikor azt állítja, hogy Isten még a fa érintését is megtiltotta, holott erről Isten nem beszélt. Az érintés tilalma mögött a vallási tabuk képzete sejlik fel, és egy olyan romlott istenképé, mely a már bűnbeesett emberre jellemző: az embert kénye-kedve szerint korlátozó, az ember boldogságára irigy Isten képe. Ezzel azután Éva bele is sétált a csapdába: a sátánnak már csak ki kellett mondania az Éva elszólásában megbúvó feltételezést.

Az Úr Jézus ezzel szemben megkísértésekor szüntelenül az Atyára tekint, így az ő vágyai egészségesek maradnak, s nem szakad el a végtelenül szerető Atyától. (...) S amikor a kereszten függve is ugyanaz a hármasság érte, mint a pusztában, újra csak azzal válaszolt, hogy mindenestül, egzisztenciális vágyakozással átadta magát

az Atyának: „Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!” (Lk 23,46)

Feltámadása nem csak a bűnök bocsánata miatt új élet kezdete, hanem mert tanítványaiban az Isten utáni vágyat is fölszakítja. Ezek a tenyeres-talpas, egyszerű halászberekek hirtelen gyermeki módon vágyakozni kezdenek Istenre, és megtapasztalják azt, amit szem nem látott, fül nem hallott, és ami ember szívébe föl nem hatolt (1Kor 2,9) (...)

Hiszek

Az emberi értelemnek kétféle szerepe van. Az egyik a praktikus, a számító gondolkodás, az, amellyel az ősember bevitte a tüzet a barlangjába, amellyel ma számítógépeket készít, internettel hálózza be a Földet, műholdakat küld a világűrbe. Van azonban az értelemnek egy másik funkciója is: rácsodálkozni a létezésre, és kutatni az okokat, keresni a végső kérdésekre a választ. A hit elsősorban az értelemnek erre a második funkciójára épül. Tanítványaiktól háromszor is megkérdezi az Úr Jézus: „Megértettétek?” Utolsó szavai pedig így hangzanak: „Tegyetek tanítványommá minden népet! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindarra, amit nektek mondtam.” (Mt 28,19-20) A hitben van tehát valami, ami tanítható, és amit meg kell tanulni. E nélkül nem lehetünk tanítvánnyá. Gyanítom, hogy nem elsősorban a vallással van ma baj, nem is a hittel, hanem az ember értelmével. Ma az európai ember súlyosan arányt tévesztett. Óriási dolgokat művel a gyakorlati értelem segít-

ségével, a létezésre rácsodálkozó értelem szerepét ugyanakkor túlságosan is háttérbe szorította. (...)

A létre rákérdező, a létezés titkát kutató értelem megelőzi a praktikus gondolkodást. Teljesen abszurd, és a tudományos kutatásoknak is ellentmondó az az állítás, amellyel a felnövekvő generációkat sokáig butították, hogy az ősember először az eszközeit készítette el, és csak később foglalkozott a vallással. Nem igaz, hogy az a legfontosabb, hogy megszerkesszünk valamit, hanem az, hogy van-e értelme az egészségnek, mert csak ha van, akkor van értelme megszerkeszteni bármit is. A hit az alaplöntések világába tartozik. Alaplöntés kell ahhoz is, hogy egyáltalán éljek.

Mint annyi más lényeges dolgot az életben, ezt a hitet is örököltem. Ostobaság volna azt kívánni, hogy valaki majd tizennyolc éves korában válasszon hitet. Olyan, mintha azt mondanánk neki nagykorúsága küszöbén – miután addig senki sem szólt hozzá egy szót sem, csak mutogatott és makogott, mint az állatok –, hogy válaszson anyanyelvet.

Hogy örököltem a hitet, nem jelenti azt, hogy ne lenne az én személyes hitem. Nem azt mondjuk: Hiszünk egy Istenben, hanem: Hiszek egy Istenben. (...) Én hiszek. Abban a mélységben, ahol a szentségek, például a keresztség, a szentáldozás vagy a feloldozás elér, ott egyedül vagyok az Istennel. És ebben a mélységben újfajta közösség születik, egészen más, mint amit elképzelnénk: az Egyház közössége.

Szeretettel várjuk a testvéreket húsvét előtt a szentgyónás elvégzésére! A szentgyónás elvégzésére lehetőség van a nagyhéten minden nap ½ 8-12-ig, és 17-20 óráig, nagycsütörtöktől nagyszombatig délután 16-20 óráig.

A Szentföld javára 563.000.-Ft-ot kaptunk a kedves testvérektől. Hálásan köszönjük!

Templomunk programjai (2012. április 1. – 2012. április 15.):

Április 3., kedd, délután 5-től Élő Rózsafüzért mondunk a plébánia körül az imaév alkalmából. Találkozás: délután 16.30-kor a plébánia portáján. Részletek a plakátokon olvashatók! Mindenkit szeretettel várunk!

Nagycsütörtökön, Nagypénteken és Nagyszombaton reggel 7.30-kor közös zsolozsmát imádkozunk.

Április 6., Nagypéntek, délután 3 órától keresztutat végzünk. Ugyanezen a napon **éjszakai keresztutat** is végzünk. Találkozás **este 11-kor** a 11-es busz Nagybányai úti végállomásánál.

Nagycsütörtökön és Nagypénteken 18 órakor kezdődik a szertartás.

Nagyszombat estéjén, Húsvét vigíliáján este 8 órakor kezdődik a Húsvét, Jézus Krisztus halálának és feltámadásának megünneplése. A tűzszentelés a templom udvarában lesz. Onnan jövünk be a templomba, és kezdődik Húsvét vigíliájának szertartása. Kérjük a testvéreket, hogy **gyertyát hozzanak magukkal.** **A feltámadási mise vége kb. 22.30-kor lesz,** utána agapéra várjuk a testvéreket a kvadrumba.

Szeretnénk a testvérek figyelmét felhívni arra is, hogy nagycsütörtök, nagypéntek és nagyszombat szertartásai alatt a **kisgyerekes szülők a hittanterembe vihetik gyermekeiket,** és ott kivetítő segítségével bekapcsolódhatnak a liturgiába. A följutáshoz a portán és a sekrestyében lehet segítséget kérni, kérjük az ajtót zárva tartani!!!

Húsvétvasárnap minden mise végén lesz **ételszentelés.**

Húsvéthétfőn hétköznapi miserendet tartunk.

Nagycsütörtökön és nagypénteken az iroda zárva lesz.

A **lemondások perselye** folyamatosan várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, és melynek értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni. Az elmúlt két hétben a perselyben összesen **91.090.- Forint** gyűlt össze, melyet **szegény családok megsegítésére** fordítottuk. Nevükben is köszönjük a testvérek áldozatos támogatását!

Az elmúlt két hét élelmiszer-adományaiból **12 családnak tudtunk segíteni.**

Hálásan köszönjük a testvérek nagylelkűségét!

Templomunk évközi működési rendje:

Miserend: H-Szo: ½8 és este 6; Vas.: ½7, 8, 9, 10, 11, ½1, este 6, ½8.

Gyóntatás: H-Szo: ½8 - ½9, este ½6 - ½7 és 7-8. Vas.: d.e. ½8 - 1, este ½6 - 8.

Iroda: H: d.e. ½9 - 11, K-P: ½9 - ½12, és du. 5 - 6.

A Budapest-Országúti Szent István első Vértanú Plébánia templomának lapja.

Megjelenik kéthetente 1000 példányban. Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.
Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencsek.hu